

INGEZONDEN

HET INSTELLEN VAN EEN TIENJARIG MAXIMUM VOOR SPOORWEGTANDARTS.

De Maatschappij heeft tot nu toe geen contract kunnen sluiten met het Spoorwegziekenfonds maar is er niet een modus vivendi te treffen, door aan dit fonds te verzoeken bovenomschreven maximum in te voeren.

Immers dit ziekenfonds stelt zich niet op het standpunt van vrije tandartskeuze maar stelt tegenwoordig een voordrachtslijst van drie tandartsen op, gegeven door de tandarts-inspecteur van 't ziekenfonds, waaruit de ziekenfondsleden een tandarts kunnen kiezen. Het zou bijvoorbeeld voor kunnen komen dat juist een niet-lid van de Maatschappij gekozen werd, terwijl al de andere plaatselijke tandartsen, wel leden van de Maatschappij, gepasseerd werden, immers er zijn genoeg spoorwegtandartsen die geen leden van de Maatschappij zijn.

Zijn er Maatschappijleden die willen probeeren hierin verandering te brengen?

Eindhoven, 1 Juni 1937.

R. v. d. B.

„Zou de inzender zich niet op een juister standpunt stellen wanneer hij zich met deze kwestie wendde tot zijn organisatie in stede van tot eenige „belanghebbenden“?

Het wil ons voorkomen dat de Maatschappij in dergelijke gevallen heel wat meer kracht kan ontwikkelen dan eenige geïsoleerde liefhebbers voor fondspraktijken, geheel afgezien natuurlijk van het feit, dat de betrokken Maatschappij-Commissie vermoedelijk goede gronden heeft voor haar huidig standpunt“!

Red.